

موزه چاه دریک

Drake Well Museum

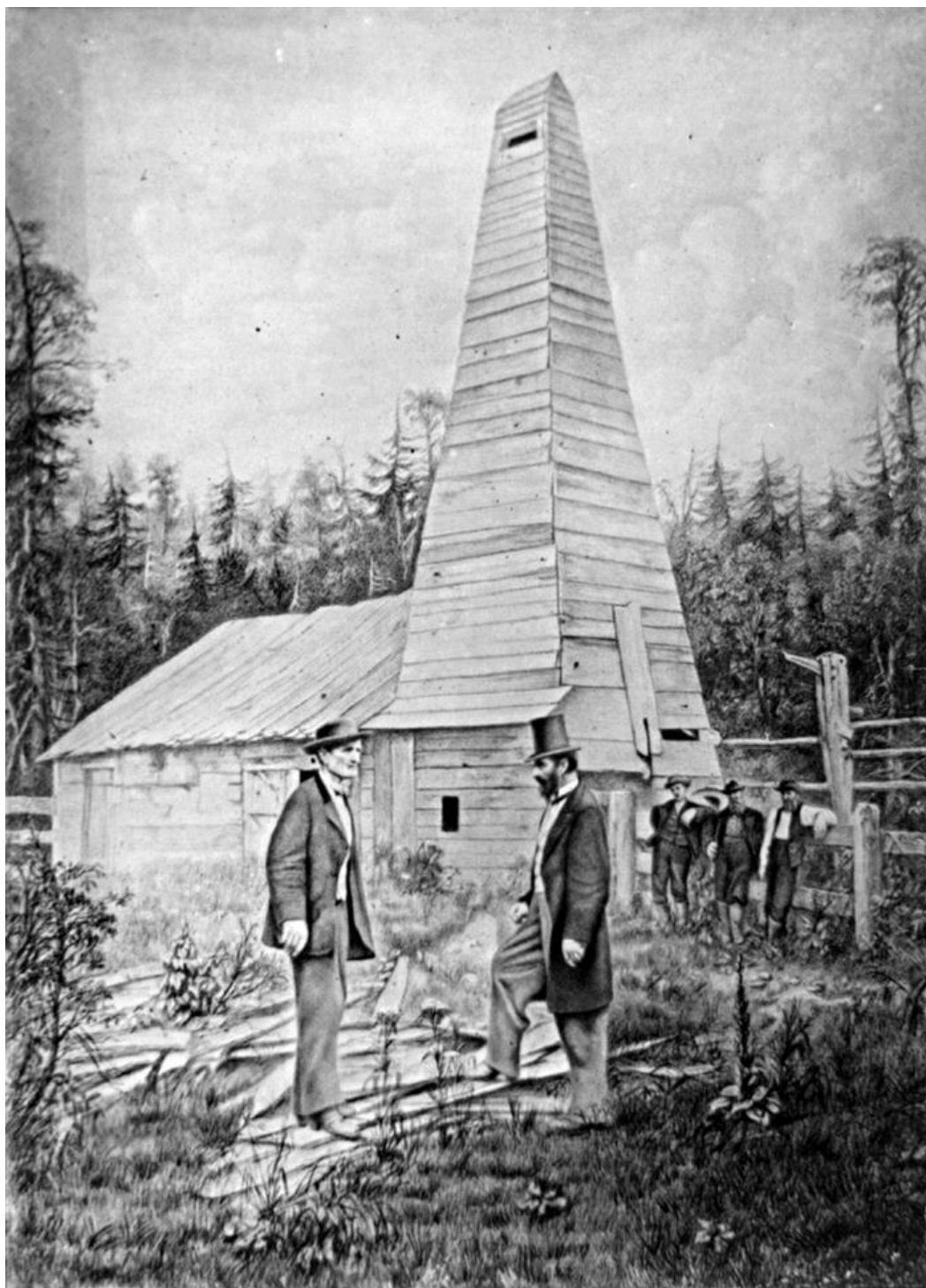
Reference: petromuseum.ir

جستجوی نفت زیر صخره ها

"موزه چاه دریک" یادآور تولد صنعت نفت به سال ۱۸۵۹ میلادی توسط سرهنگ "ادوین دریک" در ناحیه کوچک "تیتوسویل" در شمال غربی ایالت پنسیلوانیای آمریکا است.

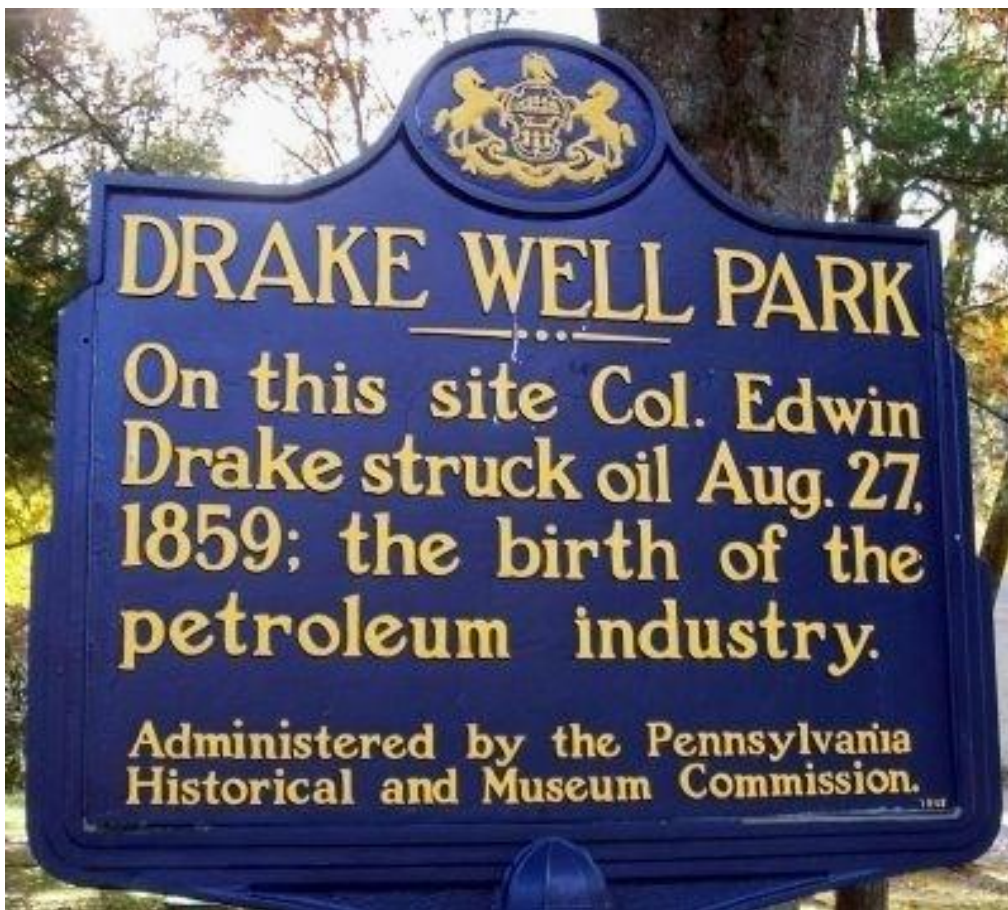
وجود حفره های نفتی در حاشیه رود "اویل کریک" در این منطقه از مدت ها قبل توسط ساکنان بومی شناخته شده بود و حتی امروزه هم چشمه های طبیعی نفت در بخش هایی از این منطقه وجود دارد.

اما آنچه اهمیت داشت دسترسی و استخراج نفت از مخازن زیر زمین بود. شرکت نفت سینیکا در اواخر دهه ۱۸۵۰ به دنبال راهی برای این کار، یکی از مدیران خود به نام ادوین دریک را به منطقه فرستاد.

نماد تولد صنعت نفت

"دریک" در قطعه زمینی که در تیتوسویل اجاره شده بود، مشغول به کار شد. او راه های بسیاری را برای دسترسی به نفت آزمود؛ حفره ای بزرگ را در زمین حفر کرد، اما زمانی که خراب شدن این حفره نزدیک بود به مرگ افرادش منجر شود، به فکر حفر چاه افتاد.

پس از آن که حفاران محلی چاه آب نیز نتوانستند دریک را یاری کنند، او دست به دامان حفاران نمک در نیوکنزینگتون در ۹۰ مایلی تیتوسویل شد. سرانجام در ۲۷ آگست سال ۱۸۵۹، نخستین چاه تجاری با موفقیت حفر شد؛ تاریخی که به عنوان تولد صنعت نفت شناخته می شود.

یادگارهایی از روزهای نخست

"موزه چاه دریک" ضمن بازسازی این چاه، به جمع آوری و نگهداری اشیاء، اسناد و تجهیزات مربوط به تولد صنعت نفت و تحولات بعدی آن اختصاص دارد. از جمله ساختمان روی این چاه، تجهیزات مربوط به نخستین استفاده عملی از تکنیک های حفاری نمکی برای استخراج نفت و...

این موزه به عنوان یک مکان تاریخی در ایالت پنسیلوانیا، در بخشی از پارک ایالتی قرار گرفته و از سوی اتحادیه موزه های آمریکا به رسمیت شناخته شده است. ایالت پنسیلوانیا هشت میلیون دلار برای احیا و بازسازی این موزه هزینه کرده است و موزه توسط شورای موزه و تاریخ پنسیلوانیا و انجمن دوستداران چاه دریک اداره می شود.

قدیمی ترین چاه در حال کار

بیش از ۵۳۰ شی، صدها نسخه سند و مدرک، بیش از ۱۵۰۰ عکس تاریخی، بیش از ۲۵۰۰ عنوان کتاب، ۱۵۰۰ نشریه دوره ای با موضوع نفت، کاتالوگ ها، راهنماها، بیوگرافی ها، تحقیقات زمین شناسی و .. اقلام نمایشی این موزه را شامل می شود. مجموعه تصاویر این موزه از بزرگترین مجموعه عکس های مرتبط با توسعه اولیه صنعت نفت است.

ساختمان چاه دریک، دکل و موتورخانه آن که نفت خام را به حرکت درمی آوردند، دقیقا و به همان شکلی که در سال ۱۸۶۰ بود، با استفاده از تصاویر قدیمی، در سال ۱۹۴۵ بازسازی شد. ساختمان اولیه یک بار در اثر آتش سوزی یک تانکر نفت از میان رفته و مجددا ساخته شده بود.

نکته جالب این که برای آشنایی بازدید کنندگان با نحوه استخراج نفت، در حال حاضر از ماه می تا اول اکتبر، این موتورخانه هر روز روشن می شود و کار می کند. انرژی آن نیز از گاز طبیعی تامین می شود و به این ترتیب قدیمی ترین چاه نفت در حال کار است.

تانکرهای چوبی حمل نفت

همچنین ایستگاه پمپاژ نفت که در سال ۱۸۹۴ توسط کمپانی نشنال ترانزیت ساخته شده، در این موزه به نمایش گذاشته شده است. این شرکت برای مدیریت خطوط لوله استاندارد اویل ایجاد شده بود و ایستگاه مزبور تا سال ۱۹۶۸ در فرانکلین در حال کار بود، اما در سال ۱۹۸۱ به موزه چاه دریک اهدا شد.

یک از دیدنی های این موزه، تانکرهای چوبی حمل نفت، ابداع برادران دنسمور (آموس و جیمز) است. این تانکرها در سال ۱۸۶۵ طراحی و ساخته شد، یعنی در زمانی که دو سال از ایجاد راه آهن اویل کریک و تتسوویل می گذشت و چنین ابداعی تحولی مهم در حمل و نقل نفت به شمار می آمد.

موزه چاه دریک همچنين نمايشگاه دائمی جدیدی را با عنوان "در زندگی روزمره شما همیشه یک قطره نفت و گاز وجود دارد" راه اندازی کرده که به ارتباط زندگی امروز با صنعت نفت می پردازد.

یادآور رونق گذشته

تولید نفت در اواخر دهه ۱۸۸۰ در میدان اویل کریک پنسیلوانیا به بالاترین حد خود رسید و از آن پس بتدریج تولید در این منطقه رو به کاهش گذاشت. در حال حاضر تنها چند چاه در این منطقه به تولید نفت اختصاص دارند،

زمینی که روزی برای حفاری به کارفرمای دریک اجاره داده شد و صاحب خود را میلیونر کرد، اکنون بخشی از پارک ایالتی اویل کریک و "موزه چاه دریک" است و به بازدید کنندگان یادآوری می کند که چگونه استخراج نفت ناحیه ای کوچک و کم جمعیت را به یک قطب اقتصادی تبدیل کرد.